Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I.

Wien, 1799



Quelle:
Copyright:



*patrium qui primus ad Iſtrum*
*Duxit laurigeras ex Helicone Deas,*

et eadem cum Archiepiſcopo avunculo calamitate involutus deceſſit ante diem a. 1472. Praefationem ipſam hic inſero, cum illius pariter neminem meminiſſe videam.

*Libros magni Baſilii adverſus Eunomium, quibus divinitas ſanctiſſimae trinitatis defenditur, a graeca in latinam nobis linguam traductos, digniſſime Pater, Joannis Archiepiſcopi ſtrigonienſis nomini dedicavimus. Eunomius enim platonicos ſecutus negabat Filium et Spiritum ſanctum ejusdem eſſe cum Patre divinitatis. Huic rei cum Valens imperator ab eunomianis corruptus maxime faveret, tandem pronuntiata jam pridem a trecentis decem et octo patribus nicenis ſententia commoti diſſimulantes eunomiani non adeo de filio contendere ad deponendam ſpiritus ſancti aequalitatem cum patre ac filio acrius inſurrexerunt, ſperantes, hoc ſibi dato facilius poſtea filium quoque Dei a dextris patris diſturbaturos. Sed magnus Baſilius, qui cognomen magni non nobilitate, nec divitiis, nec armis, ſed virtute ac eccleſia defendenda conſecutus eſt, librum ad Amphilochium Iconii epiſcopum edidit. In quo triginta capitibus omnium eunomianorum verſutias peſtilentemque chriſtianis calliditatem patefecit, protulit, radicitusque evulſit. Spiritum enim ſanctum auctoritate ſcripturarum, ſcriptis patrum, traditione totius eccleſiae atque fide ab Apoſtolis orta, recepta, confirmataque conſuetudine priſca omnium chriſtianorum aequalem patri ac filio ſicut ejusdem naturae, ſic easdem ſemper habuiſſe glorificationes oſtendit. Hunc librum, prout parte aliqua in officio tibi reſpondeamus, dignationi tuae offerimus. Nam cum ipſe ſciam, te religione, vita, prudentia caeteros noſtra aetate praeire epiſcopos, nec me lateat, omni te in litterarum genere non latinarum modo, ſed etiam graecarum eruditiſſimum, meque ſemper a te re ipſa diligi et meos amari ſciam, non potui, niſi ingratus eſſe velim, meam erga te benevolentiam devotionemque ſcriptis non profiteri. Itaque ad religionem, virtutem, litteras, meritaque tua illud acceſſit, quod video te dies noctesque ſolicitari vehementius pro interitione infidelium, in quorum ore et faucibus data tibi ab inclyto Matthia pannonum rege provincia eſt, quam tua prudentia et cura ab infidelium excurſionibus tuerere, eam non laudis cupidus complexus, ut tui indulgeas, ſed fide ſolum et Chriſti amore ardens maximo animo et ſummo vitae diſcrimine arripuiſti, remque difficillimam eandemque periculoſiſſimam tuo ductu et auſpicio non ab infeſtationibus inimicorum modo, ſed ab omni procul periculi ac perturbationis timore exemiſti, conſervasque. Sed de laudibus tuis, quas mente jam complexi ſumus, ſi a tanta alendae familiae cura otioſi*